

עפ"א (תל-אביב-יפו) 64062-12-12 - צבי פרץ נ' עיריית תל-אביב - אגף החניה

להחלטה בערעור (נדחה)

עפ"א (תל-אביב-יפו) 64062-12-12 - צבי פרץ נ' עיריית תל-אביב - אגף החניה המחוזי תל-אביב-יפו
עפ"א (תל-אביב-יפו) 64062-12-12
צבי פרץ
בעצמו
נגד
עיריית תל-אביב - אגף החניה
ע"י עו"ד נעמה בנצקי ועו"ד אתי לוי
בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
[20.02.2013]
כב' השופטת אביגיל כהן

פסק דין

1. לפני ערעור על פסק דינו של בית משפט לעניינים מקומיים בתל אביב יפו (כב' השופטת מי-טל אל-עד קרביס) מיום 5/12/12 בתיק 5376637 ולפיו הורשע המערער בכך שהחנה רכבו על מדרכה - עבירה לפי סעיף 6 (ד) (2א') לחוק העזר לתל אביב יפו (העמדת רכב וחנייתו) התשמ"ד - 1983 (להלן: "חוק העזר") והושת עליו קנס על סך 1,000 ₪.
2. על פי כתב האישום, החנה המערער את רכבו על מדרכה ביום 15/2/11 בשעה 16:36 ברחוב הגדוד העברי מול בית מספר 22. קנס המקור עמד על 500 ₪, הפקח כתב בהערה על דו"ח החניה (ת/1) כי הרכב גרם הפרעה להולכי רגל.
3. בבית משפט קמא העיד הפקח, אשר רשם את הדו"ח (ת/1) וכן צורף צילום אוויר (ת/3) שבו סומן ב-X המקום בו החנה המערער את רכבו.
עפ"י עדות הפקח, סומן (ב-Xירוק) על גבי התצ"א הבניין שלצידו מוצב תמרור המתיר חניה עם שני גלגלים על המדרכה (תמונת התמרור צורפה ת/4). הפקח העיד, כי המערער החנה רכבו על המדרכה כשאבני השפה שלה צבועות אדום - לבן. (והצביע בתמונה ת/2 על אבני השפה הצבועות אדום - לבן). כמו כן העיד, כי רכבו של המערער לא חנה במקום שבו מצוי תמרור המתיר חניה עם שני גלגלים על המדרכה.

4. המערער - הנאשם העיד בבית משפט קמא, כי הוא החנה רכבו לאחר התמרור המאפשר חניה עם שני גלגלים על המדרכה וכי אין שם צבע על אבן השפה.
- הוא הציג תמונת המקום. (נ/1). אישר, כי קיבל את הדו"ח מיד כשחזר לרכבו (ביום 15/2/11). למרות זאת, כאשר כתב מכתב לעירייה (ביום 3/7/11 - ת/5) כתב כי רק "ברגע זה ממש" הוא ידע על הדו"ח. הוא טען, כי צילם את הצילום נ/1 מיד ביום מתן הדו"ח, וכאשר נשאל איך טענה זו מתיישבת עם הכתוב במכתב ת/5 ולפיו רק בחודש יולי 2011. כלומר - 5 חודשים לאחר מתן הדו"ח, נודע לו על הדו"ח, השיב, כי הוא "מתעסק עם עת"א עם כמה דוחות. יכול להיות שנפלה טעות, גם הגעתי לכאן לדיון אחר בטעות". (עמ' 4 שורות 4 - 5 לפרוטוקול).
5. בית משפט קמא עיין בתמונה ת/1. קבע, כי לא ניתן להסיק ממנה מסקנה, אם אבן השפה שלצד גלגלי הרכב היא אדום - לבן או אפור, אך בשל עדות הפקח שהיתה מקובלת על כב' השופטת. גרסאותיו הסותרות של הנאשם אשר הובילו בין היתר למסקנה ולפיה התמונה נ/1 לא צולמה ביום מתן הדו"ח אלא זמן רב לאחר מכן, העדיפה כב' השופטת את עדות הפקח וקבעה, כי אשמתו של המערער הוכחה מעל לכל ספק סביר.
6. המערער בערעורו מבקש "לקיים תהליך הוכחות מסודר הנתמך בתצלומים שאני מציג מזירת ההתרחשות" ולטענתו, הוא יוכיח כי הפקח "לא אמר אמת בבית המשפט".
7. דין הערעור להידחות.
- א) עסקינן בהכרעת דין המבוססת על ממצאי מהימנות וקביעות עובדתיות אליהם הגיעה כב' השופטת קמא, אשר שמעה עדויות הצדדים באופן בלתי אמצעי.
- ב) בית משפט של ערעור לא בנקל מתערב בקביעות עובדתיות שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית אשר הופקדה על קביעת ממצאים עובדתיים ובוודאי כאשר מדובר בנושא של מהימנות עדים והתרשמות מכלל הגורמים המעורבים בעניין, אלא במקרים חריגים ויוצא דופן.
- ראה למשל: ע"פ 2056/09 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 27.05.09); ע"פ 190/82 מרקוס נגד מדינת ישראל פ"ד לז' (1) 225, 234 (1983); ע"פ 1442/06 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] 1.9.08; ע"פ 1385/06 פלוני נ' מדינת ישראל (6.4.09) [פורסם בנבו]; עפ"ת (מח' חי') 22197-05-11 יוסף דכור נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו]
- ג) במקרה דנן, אין הצדקה לחרוג מהכלל.
- לא הוכח לי כלל, כי מדובר במקרה חריג ויוצא דופן שכזה.
- ההליך ההוכחות כבר התקיים ולא צריך לנהל הליך הוכחות נוסף.
- בית משפט נתן הכרעת דין על סמך מכלול הראיות שהיו לפניו, ואין מקום להתערב בהכרעת הדין.
- הסכום שנקבע בגזר הדין אינו חורג מהמקובל וממילא אין מקום להתערב גם בו.
8. לסיכום:
- א) לאור האמור לעיל, דין הערעור להידחות.
- ב) המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים.
- ניתן היום, י' אדר תשע"ג, 20 פברואר 2013, בהעדר הצדדים.